

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 08.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **5058** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Г. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220220007048-091-012 от 04.10.2021 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 140 от 28.01.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

Съдът намира жалбата за допустима и редовна, поради което делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание. Спорът е относно реалността на доставките на стоки и услуги, поради което при разпределение на доказателствената тежест съдът намира, че следва да съобрази следните принципни положения:

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги.

Според даденото от Съда на Европейския съюз тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика

от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на обстоятелствата дали спорните доставчици са притежавали материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки на услуги, притежавали ли са търговски обекти, кои физически лица са подписвали от тяхно име представените в хода на ревизията документи с дължимата грижа на добър търговец по смисъла на чл.302 ТЗ. Това е така, тъй като само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Следва да се съобрази и понятието за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО, което не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция.

Доказателствена тежест за посочените обстоятелства се носи от жалбоподателя.

По изложените съображения съдът

РАЗПОРЕДИ :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 29.06.2022 г. – 10:15 часа, за когато да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като жалбоподател: [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Г. К., и като ответник: директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – [населено място].

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК вр. пар.2 от ДР на ДОПК на ответника директор на ДОДОП [населено място], че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], в срок до о.с.з. на 29.06.2022 г. да представи доказателства за внесене по сметка на АССГ държавна такса в размер на 50 лв., като му УКАЗВА, че при неизпълнение на указанията в срок, производството по делото ще бъде оставено без движение.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно наличието на реални доставки на стоки по смисъла на чл.6 ЗДДС, във връзка с чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО - прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически със стоките като собственик, за което е относимо изследване на доказателствено релевантни факти като произход на стоката, съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, съобразно твърдения от контрагентите механизъм доставките, както и данни къде се извършва приемо-предаване на стоките и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ, за което е допустимо и относимо да представи цялата налична при него търговска и счетоводна документация за ревизираните периоди относно доставчика [фирма], вкл. договори, данни за преддоговорни отношения и за разплащания по спорните фактури, приемо-предавателни документи и всички други доказателства, относими към реалността на доставката на стоки по смисъла на чл.6 ЗДДС и чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК на жалбоподателя, че съгласно чл.160, ал.1 ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, поради което оспореният РА не може да бъде отменен като незаконосъобразен единствено поради допуснати в хода на ревизията процесуални нарушения.

Преписи от разпореждането да се връчат на страните на основание чл.138 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: